

Україні

Україно! Рідна наша мати!
Тебе розпинали без вини.

І тікали за моря шукати
Кращу долю змучені сини...

Ти не будеш наймичкою, нене.

Ще не згасло полум'я в серцях:
Ми ж бо на землі своїй живемо,
Мозолі рахуем на руках.

Ми не відцураємось ніколи
Рідної землі. Вона — одна.

Тут зозулі хай кують нам долю,
Хай у ній квітує лиш весна.

Марія БОНДАР,
с. Бугрин.